

"Khách v&# Nga Thi&#n qu&#e tôi. Xem đ&#ng T&# Tấn Th&#c, thăm ng&#&#i c&#nh tiên...

Nhìn càng đ&#m ng&#m càng say
Mà xem phong c&#nh th&#m tình n&#&#c non".

Nh&#ng câu ca dao đ&#y c&#nh v&# trong bài T&# Tấn khách c&#a ng&#&#i dân huy&#n Nga S&#n, Thanh hóa, càng làm m&#i du khách khi v&# thăm đ&#ng T&# Tấn Th&#c m&#t c&#m xúc l&#u luy&#n.

⌘ C&#a đ&#ng T&# Tấn Th&#c n&#i đ&# th&# c&#a chúa Tr&#nh Sâm và Lê Quý Đôn

Vườn đòng Tơ Thợ c gọt Tiên

Tác Giả: Saigon Echo s&u t&m

Thứ Tư, 25 Tháng 11 Năm 2009 00:56

Đòng Tơ Thợ c thu&c đ&a ph&n xã Nga Thi&n, huy&n Nga S&n, t&nh Thanh Hóa. T& thành ph& Thanh Hóa đi kho&ng 50km v& h&ng đ&ng b&c b&n s& đ&n đ&ng. Đ&ng n&m trong dãy núi Tam Đi&p “bên này có đ&ng ng& c là sông sâu”. Tr& c đây đ&ng đ&ng T& Thợ c có tên là đ&ng Bích Đào nh&ng vì g&n v&i câu chuy&n tình T& Thợ c g&p tiên nên sau này dân gian đ&i g&i là đ&ng T& Thợ c.

Đ&ng lên đ&ng du khách s& không c&m m&t m&i vì ph&i leo núi, b&i bên l& đ&y nh&ng cây c& th& t&a bóng râm mát. Nh&ng dây leo to v&t ngang qua đ&ng đan vào nhau t&o thành nh&ng cái võng, ai tinh ngh&ch còn leo lên đu đ&a ch&p vài t&m hình.

Đỉnh Ng lên c a đing

Lên đing c a đing b n s th y hai bài th ch Hán, m t kh c trên phi n đá đ t d i n n đing và m t kh c trên vách đá cao. Bài th th nh t là c a chúa Tr nh Sâm v i bút danh Nh t Nam Nguyên. Bài th th hai do Lê Quý Đôn sáng tác vào th k 18 đing kh c vào đá năm 1905, trong đó có đon:

Văn đing o th n tiên s đing u mang
Bích Đào đing kh u thái hoang l ing
Cần khôn nh t h t cùng T Th c
Vân th y song nga lão Giáng H ing

Đing T Th c là danh thing đing c x p h ing qu c gia. D i ánh đing n m , th ch nhữ muôn hình v n tring lóng lánh s c màu đing c nhân hóa có r t nhi u nhữ đá t o thành nh ing hình thù đing c đáo và đing c g n li n v i truy n thuy t v T Th c và Giáng H ing.

Đ ng T Th c

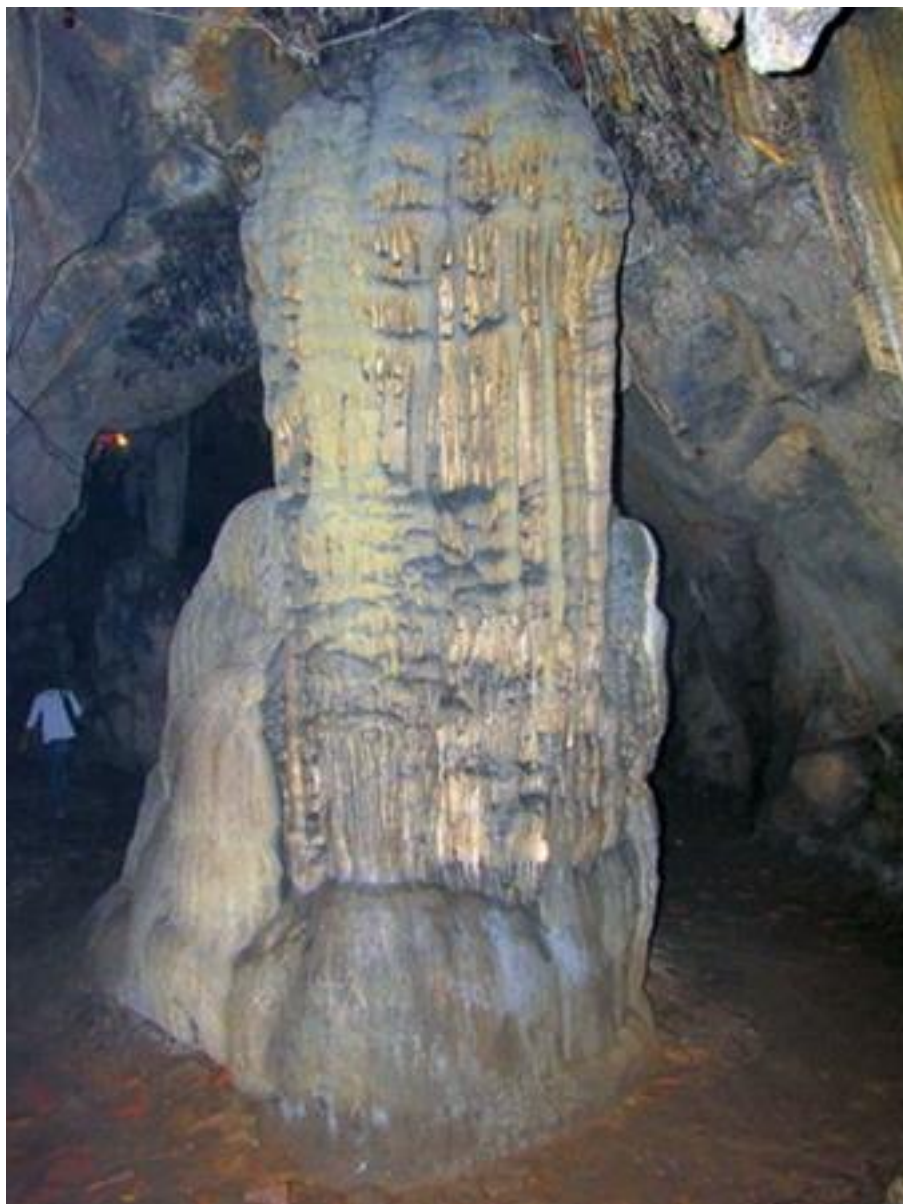
Đ ng chính g m hai ph n, ph n ngoài r ng, tr n đ ng hình vòng cung nh chi c bát úp kh ng l . Phía d i vòng cung có m t nhũ đá "t a" xu ng trông nh trái đào tiên nên đ ng còn đ c g i là Bích Đào. D i là n n đá ph ng, nh n, là v t tích đ n th T Th c còn l u i đ n hôm nay. Sau đó là đ n nhũ th ch l p lánh đ c ví nh nh ng kho ch a vàng b c, g o mu i... đ c dân gian l u truy n.

Kho g o h p đ n h n b i nh ng hòn đá m n đ c g n ch t, đ u màu nâu b c

Kho mu i là m t qu n th th ch nhũ bé, tr ng toát

Kho tìn là chu i th ch nhũ to nh ch y t trên xu ng nh nh ng xâu quan tiên th i x a

B c vào ph n trong đ ng là m t th gi i k bí v i nhi u c nh trí mà ch t o hóa m i t o ra đ c. Đ u tiên b s th y nh ng phi n nhũ đá m ng, màu tr ng ngà r t tr n xu ng nh ng nhũ đá đó đ c g i là “đàn đá”, “tr ng đá”. B i vì n u b n c m que gõ nh vào nh ng thanh nhũ, đ nghe m i thanh vang lên v i nh ng cung b c khác nhau, toàn c nh này còn đ c g i là “ph ng bát âm”.

Những nhũ đá rủ xuống từ trên nóc động phát ra âm thanh đặc đáo

Càng vào sâu lòng động càng rộng ra. Đầu tiên bên sườn thấy ngườ ngàng khi gặp bàn Cơm tam sinh có đồ ăn, trâu, dê... mặt mâm cơm gần gần như thật. Rồi những đồ tích trữ tình yêu của Giáng Hương và T Thúc như: buồng tằm của Giáng Hương và thỏ phòng của T Thúc bằng đá; những bông hoa, quả đào tiên, vừng trắng và có cả những đôi chim thỏ ch nhũ. Đi đi n là c nh là ao bèo với hình tượng quê hương trong số tượng nh của chàng thơ sinh T Thúc...

Bu ng t m cô tiên

Ao bèo

C&#nh ti&#p là m&#t ng&# r&#, m&#t ng&# theo t&#&#ng truy&#n là đ&#&#ng lên cõi tiên c&#a T&# Th&#c. T&#i đây có quán ngh&# chân b&#ng đá mà chàng t&#ng ngh&# su&#t đ&#c hành trình và còn đó nh&#ng m&#c treo áo, treo mũ b&#ng đá. Bên c&#nh đ&#&#ng lên tiên là m&#t ng&# r&# h&#m sâu theo đ&#&#ng xoáy &#c v&#n bí &#n muôn đ&#i nay, nhân dân quen g&#i là đ&#&#ng xu&#ng Đ&#a ng&#c l&#...

Bàn thờ tiên với nhũ đá nhũ lên tạo ra nhũ nhân hình kỳ thú

Một vòng quanh đờng, gần a c&#nh v&#t h&# o đ&#p nh& đ&#c v&, trong tôi c& v&#ng v&n mãi m&#t câu hỏi: li&#u chàng Thúc có tr&# v& đ&#c cõi tiên đ& gặp nàng Hằng khi đờng này đúng th&#t là cõi tiên.

Tích T Thúc Và giang Hằng

T Thúc ng&#i T&#ng S&#n (nay là Hà Trung, t&#nh Thanh Hóa), làm tri huy&#n Tiên Du, t&#nh B&#c Ninh, nhân đi ch&#i h&#i đã c&#i áo g&#m giúp m&#t cô gái xinh đ&#p gặp tình hu&#ng éo le. Th&#i gian sau chàng t&# quan, tìm thú vui nhàn t&#n. Một l&#n ra c&#a bi&#n Th&#n Phù, T Thúc đi qua núi và th&#y m&#t chi&#c đờng, đ&#c bà ch&# g&# cho Giáng Hằng, chính là ng&#i chàng đã c&#u thu&# nào.

S&ng v&i nhau đ& c m&t năm, dù thu&n hòa, êm &m, T& Th&c ch&t nh& nhà xin đ& c v& thăm. C&m thông n&i ni&m c&a ch&ng, Giáng H&ng s&m xe và gài s&n phong th& kín nói l&i ly bi&t. Khi v& quê t&t c& đ&u đ&i thay, T& Th&c h&i m&t c& già râu tóc b&c ph& thì m&i bi&t đó là cháu n&i c&a mình. Chàng đã đi quá lâu. T& Th&c mu&n tr& l&i côi tiên v&i v& nh&ng ch&ng còn đ&p may.